

Se'n recorden, de Jofre?

El jove extrem blaugrana, que va debutar fa dues temporades al primer equip, ara no entra ni a les convocatòries del filial, i no el deixen marxar

Les portes de Can Barça semblen tancades per a Jofre Mateu

Jordi Costa i Garcia
BARCELONA

Se'n recorden, de Jofre Mateu, aquell hàbil i ràpid extrem esquerre que fa dues temporades va debutar amb el primer equip del Barça? Aquella nit de març del 98, quan encara jugava amb el Barça C, va marcar els dos gols que van servir al Barça gran per classificar-se per a la final de la Copa Catalunya; i, dos mesos després, va estrenar-se a Primera Divisió anotant el gol de l'honor blaugrana (1-4) en l'última jornada de Lliga contra el Salamanca. En aquells dies, el futur d'aquest lleidatà s'albirava tan brillant com el dels seus companys de fornada Xavi, Gabri o Mario, però avui, quan està a punt de fer 20 anys, Jofre no només no és al primer equip, sinó que l'entrenador del Barça B no compta amb ell, i el club li nega l'oportunitat d'obrir-se camí en el futbol professional en un altre equip.

Aquella temporada 97-98 va ser extraordinària per a Jofre, que, a més de tenir les primeres oportunitats de Van Gaal, va aconseguir l'ascens amb el Barça B a Segona Divisió. D'aquella gesta ens queda el record inesborrable del

partidàs de promoció al Miniestadi contra el Reial Madrid B (5-0), però el curs 98-99 va ser tot al contrari: Jofre el va iniciar anant a l'stage d'Anglaterra amb el primer equip, però des de llavors Van Gaal mai més no ha tornat a parlar amb ell.

El lleidatà admet que va fer una temporada tan dolenta com la de tot el filial blaugrana -on, per cert, també hi jugaven Xavi, Gabri, Mario i Puyol-, que va acabar baixant a Segona B, però no creu que aquest sigui un motiu suficient per justificar l'ostracisme que està vivint aquesta temporada, en què no està jugant ni tan sols quan Nano -amb qui teòricament s'hauria de disputar la posició d'extrem esquerre del filial- està lesionat o amb el primer equip.

Jofre es pregunta sovint per què s'ha aturat la seva progressió: "La temporada passada semblava que havia de ser un jugador de la primera plantilla, però de cop se m'ha tancat tot i ara sembla que no tinc lloc ni al Barça B. Se'm fa molt difícil entendre com se'm dóna tanta confiança en tres mesos i, des de llavors, res de res. Suposo que no té cap explicació o, si n'hi ha, la deu tenir Van Gaal. He passat de ser un aspirant a pujar al primer

equip a ser l'última opció: si tant confiava en mi, perquè em va fer debutar a la Lliga, com pot ser que ara ni se'm miri? M'ho podria explicar".

Avui, és ben evident que Jofre tampoc no entra als plans de Josep Maria Gonzalvo, el tècnic del Barça B, que l'ha deixat fora de les dues últimes convocatòries i que, tot i que nega que l'hagi apartat de l'equip, no té problema a admetre que la millor solució per a tothom seria que Jofre marxés. No és fàcil trobar ofertes de Primera quan el Barça imposa clàusules de recompra a tots els clubs interessats -com va passar amb el Mallorca l'estiu passat-, de manera que l'oferta del Toledo -cuer de Segona que busca revulsius- s'ha convertit en la millor per al davant lleidatà, però la seva sortida no sembla fàcil, perquè, a diferència de l'entrenador del filial,

"Ningú no desitja més que jo jugar al Barça, però se m'acaben les oportunitats"

l'encarregat de donar el vistiplau a la seva marxa creu que Jofre ha d'acabar jugant al B i al primer equip.

"La meua situació és complicada perquè, en un principi, jo veia que no entrava en els plans del club, però, a la vegada, em deien que no estaven interessats que jo marxés. Al final, no hi va haver cap acord, m'he quedat aquí i he passat quatre mesos molt dolents", explica el d'Alpicat, que està dolgut perquè creu que aquest any no ha tingut igualtat d'oportunitats: "Han demostrat que no els interesso gaire, perquè he jugat molt poc, i quan he jugat no servia per a res que ho fes bé perquè, si a la setmana següent havia de jugar Nano, jo em quedava sense entrar a la convocatòria".

Sens dubte, el que més molesta a Jofre és que els tècnics de Can Barça no s'entenguin i que ningú li digui clarament que no compten amb ell: "No ho entenc. En cap moment se m'ha comunicat que no comptaven amb mi, però, per fets, és evident. L'única explicació que hi ha perquè no vagi convocat és que no estic rendint, però quan un jugador no juga no se'l pot acusar de falta de rendiment". I, quan el termini per a la inscripció de jugadors de

Segona s'està esgotant, la seva situació comença a ser desesperada i desesperant: "Ara és complicat, perquè jo intento marxar, vull anar a un lloc on tingui opcions de jugar, i espero arribar a un acord amb el club, però ho veig difícil".

Jofre va arribar des del seu Alpicat natal a la Masia amb només 13 anys, en categoria infantil, i assegura que el seu desig de marxar del seu Barça no és perquè consideri que no té qualitats per triomfar-hi, ni perquè se senti pitjor que Nano -"ni de bon tros"-, sinó que ho considera una imperiosa necessitat: "Si per tothom jugar al Barça és el millor que li pot passar, per mi encara més, perquè em sento molt català i a casa sempre he viscut el Barça moltíssim. No crec que hi hagi ningú que ho desitgi més que jo, però veig que se m'acaben les oportunitats de fer alguna cosa aquí i un jugador de la meua edat no es pot estar un any sense jugar. Si m'asseguren que tindrè les mateixes oportunitats que tothom, em quedo, però en aquests quatre mesos he vist que no és així i no em puc quedar".

I és que l'extrem d'Alpicat veu com la seva carrera futbolística està en perill: "Si em passo un any sense jugar, serà difícil trobar ofertes. Sóc

"Ara, al Barça B no hi cap jugador amb aspiracions de pujar al primer equip"

jove i no perdo l'ànim, però tinc la sensació que aquí passen de mi i que se m'estan tancant moltes portes. Crec que puc fer moltes coses al futbol, i per això vull marxar, perquè crec que, vagi on vagi, ho puc fer bé. I em vull demostrar a mi mateix que puc ser jugador professional".

Fa uns anys, hauria estat impensable que un jugador del futbol base del Barça sentís enveja dels que són a l'Espanyol, però avui això és així. I és que Jofre veu com Gerard, que va ser company seu al Barça C i que va ser considerat *no apte*, ha arribat al primer equip de l'Espanyol en la seva primera temporada al club de Montjuïc: "Jo sé que al Barça el nivell d'exigència és més alt, però com pot ser que un jugador que val per al primer equip de l'Espanyol no valgui per al Barça C? Crec que el motiu d'això és la mentalitat d'apostar realment pel planter. És qüestió de dir "ara farem un equip de casa" i de mentalitzar la gent que, si fa un bon paper, arribarà al primer equip del Barça. A l'Espanyol pugen continuament jugadors juvenils a entrenar-se al primer equip, i això fa que tinguin ambició d'arribar-hi; ara mateix, al Barça B no hi ha ningú que tingui aspiracions de pujar al primer equip".